Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: BØGEN OG NÆLDEN

Citation: Claussen, Sophus: ”BØGEN OG NÆLDEN”, i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-workid60368/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 6: Heroica

BØGEN OG NÆLDEN

Ord til Sønderjyderne

Den røde Valmu' ler til Landsbypigen:
„Nu har vi overstaaet Verdenskrigen."

Og Klinten møder Kornets stive Tidsel,
som ømmer sig: „Det her var Tænders Gnidsel."

Men Bøgekronen med sin lyse Stemme
synger: „Nu har vi Sønderjylland hjemme."

Og alle danske Hegn og Skovbryn syder
af Jubel: Vær velkomne, Sønderjyder!
Det Haab, I bar, da Dagene var slemme,
det har vi heller aldrig kunnet glemme,
det skød hos os hvert Aar som Pilens Rakler,
mens „Blod og Jern" slog Bødlerne til Stakler.

Velkommen hjem til Danmark, Sønderjyder.
Men er I fattet paa, hvad det betyder?
I kendte nok til Fjenders Nag forinden.
Men bli'r man elsket, kommer man i Vinden.

Thi det er Folk og Huse, Dyr og Planter,
som vil ha'e Del i Jer paa alle Kanter,
og unge Sind, der tilmed er Gesandter
for Husmandshjemmets Kogekar og Gryder.
(Det kan I vel forstaa, I som er Jyder!)
De mindste Gryder rummer store Sjæle:
Kom hjem til Danmark og lad Jer forkæle!

Selv Blomsterne, fra Hybentorn til Nælden,
bereder Jer en Ømhed, som er sjælden.
Men Brændenælden har en skinsyg Stemme:
(I Elskede, nu er I først i Klemme!) –

„I er straks Sønderjyder, hvor det gælder.
I Danmark er vi Vejbred eller Nælder.

Vi deler os i Arter og Partier.
Mon ved vort grove Favntag I Jer kvier!

Lær nu at blomstre med os, Sønderjyder,
og blive Tidsler, Nælder og Skarntyder!"

Men Bøgen synger med sin danske Stemme:
Omsider har vi Sønderjylland hjemme.
Bevar den Sol, som Jer saa trøstig soler,
bliv ikke Vejbred, hvis I er Violer.

Og lær af ingen dansk, som vil fortælle,
at det er Dyd at blive Brændenælde.
Lad Jer ej undertrykke, stikke, brænde;
men taal dog, at vi trykker Jer en Kende,
thi over alt skal Blomsterbroer bygges – – –
Lad Eders Haand af Haandtryk festlig smykkes!

Som dette Digt maa trykkes frit – – „Maa trykkes!"

Versailles 1920